

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 8C/33/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212227850
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivana Jaďuďová
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2014:4212227850.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176 v konaní zastúpený ERASMUS LEGAL, s.r.o., so sídlom Bratislava, Justičná 9, IČO: 36 789 615, proti odporkyňi: C. T., nar. X.X.XXXX, bytom M. na M., E. XX, o zaplatenie 2.389,11 EUR s príslušenstvom, sudkyňou JUDr. Ivanou Jaďuďovou takto

rozhodol:

Odporkyňa je povinná prisúdenú sumu rozsudkom tunajšieho súdu 8C/33/2013-103 zo dňa 31.7.2013 splácať všetko v mesačných splátkach po 50,- EUR vždy k 20-u dňu v mesiaci počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého dlhu.

Súd návrh zamietal.

O trovách konania súd rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 17.12.2012 domáhal uloženia povinnosti odporkyňi zaplatiť mu sumu 2389,11 EUR s príslušenstvom. Svoj nárok odôvodnil tým, že s odporkyňou uzatvoril dňa 23.4.2007 úverovú zmluvu č. 5703222737, predmetom ktorej bolo poskytnutie revolvingového úveru vo výške 995,82 Eur (30.000,-Sk). Odporkyňa čerpala úver splatila do 16.4.2013 sumu 1729,41 Eur.

Tunajší súd dňa 31.7.2013 rozsudkom č. 8C/33/20132-103 súd návrhu čiastočne vyhovel. Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ odvolanie a Krajský súd v Nitre uznesením č. 25Co/358/2013-128 napadnutý rozsudok v časti týkajúcej sa splatnosti prisúdenej sumy 1263,98 Eur v splátkach, v zamietajúcej časti a v časti náhrady trov konania rozsudok prvého stupňa zrušil a vrátil na ďalšie konanie.

Súd vo veci vykonal doplnenie dokazovania oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise - úverovou zmluvou, úverovými zmluvnými podmienkami, splátkovým kalendárom, žiadosťou o zmenu výšky úveru, výzvou k úhrade zo dňa 29.10.2009 (čl. 11) a ostatnými ku spisu pripojenými listinami a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

Z úverovej zmluvy zo dňa 23.4.2007 vyhotovenej na štandardnom, formulárovom tlačive navrhovateľa, kde sú uvedené aj úverové zmluvné podmienky vyplýva, že odporkyňa ako klient požiadala o úver vo výške 30000,-Sk, kde nie je uvedený spôsob platby (výška mesačných platieb). Navrhovateľ predložil úverové podmienky s dátumom 26.4.2007, ktoré sú po dátume podpisu odporkyňou a preto sa s nimi odporkyňa nemala možnosť oboznámiť, navrhovateľ odporkyňi poskytol sumu 3057,39 Eur, odporkyňa navrhovateľovi zaplatila sumu 1729,41 Eur + 64 Eur .

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) citovaného zákona, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1,2 citovaného zákona, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1, 5 citovaného zákona od spotrebiteľa zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom do 31.12.2007 spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 879f ods.3,4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy podľa § 52 uzavreté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa musia dať do súladu s ustanoveniami § 53 a 54 tohto zákona. Ustanovenia spotrebiteľských zmlúv, ktoré nie sú dané do súladu s ustanoveniami § 53, 54 a 57 tohto zákona podľa ods.3, sú neplatné po uplynutí troch mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona

Podľa § 53 ods.1, 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.12.2007 spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). Ustanovenie ods. 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia.

Podľa § 53 ods.4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.12.2007 neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods.1,2 Občianskeho zákonníka podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Zákonom č. 150/2004 Z.z., ktorým bol novelizovaný Občiansky zákonník bola prebratá Smernica Rady č. 93/13/EHS z 5.apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34). Túto smernicu je nevyhnutné využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť len keď súd má právomoc zhodnotiť nepríjemné podmienky z úradnej povinnosti, čiže určiť či je podmienka nečestná. Iba takto je možné chrániť spotrebiteľa pred záväzkom voči nečestnej podmienke.

Podľa článku 3 ods. 1 Smernice Rady č.93/13/EHS z 5.apríla 1993 zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu, alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 41 Občianskeho zákonníka ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

Podľa § 48 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka od zmluvy môže účastník odstúpiť len ak je v tomto alebo v inom zákone ustanovení alebo účastníkmi dohodnuté. Odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvným typom s osobitnou právnou úpravou v zákone č. 258/2001 Z.z., ktorý je k ustanoveniam Občianskeho zákonníka, s podrobnou úpravou spotrebiteľských zmlúv od 1.4.2004, predpisom lex specialis, s poukazom na 879f ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka. Súd teda vzťah účastníkov konania posudzoval ako záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvného vzťahu a podľa zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvného vzťahu.

Podľa čl. 3 ods. 1 smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34 - ďalej len "smernica") zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa čl. 3 ods. 2 smernice, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Podľa článku 5 smernice v prípade zmlúv, v ktorých sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované zrozumiteľne. Keď existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má výklad priaznivejší pre spotrebiteľa. Toto pravidlo výkladu neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 ods. 2.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho úkonu, ktorý odpadol ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

Dňa 29.10.2009 navrhovateľ vyhlásil splatnosť úveru do 15 dní odo dňa spísania tohto vyhlásenia. Takže splatnosť nastala dňom 13.11.2009 (29.10.+ 15 dní).

Podľa § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa (zák. č.250/2007) účinného od 1.6.2014:

Orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania

alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.“

Podľa § 29b týmto ustanovením sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1.5.2014.

Podľa § 100 ods. 1 Obč. zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110).

Podľa § 101 cit. zák. pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Konečná splatnosť úveru bola určená na deň 13.11.2009, navrhovateľ si mohol do 3 rokov túto pohľadávku uplatniť teda posledný deň na uplatnenie nároku bol 13.11.2012, navrhovateľ však návrh podal až dňa 17.12.2012 .

Premĺčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou. Premĺčaním právo nezaniká, iba sa závažne oslabuje. Základným účelom inštitútu premĺčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti.

S poukazom na vyššie uvedené a teda na novelu zákona o spotrebiteľovi účinnej od 1.6.2014 súd rozhodol tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku a návrh zamietol.

Čo sa týka splatnosti prísúdenej sumy lehotu na plnenie súd určil v súlade s § 160 ods. 1 O.s.p., keď vyhovel žiadosti odporkyne o možnosť zaplatiť dlžnú sumu v mesačných splátkach po 50,- € s lehotou splatnosti jednotlivých splátok do 20. dňa príslušného mesiaca pod následkom straty výhody splátok. Uvedenú výšku splátky súd považoval za primeranú osobným, majetkovým a zárobkovým pomerom odporkyne, výške dlžnej sumy a lehote splácania pri stanovenej mesačnej splátke, pričom uloženie povinnosti zaplataenia dlžnej sumy v splátkach a ich výška s ohľadom na postavenie obchodnej spoločnosti navrhovateľa na finančnom trhu nijako neohrozí jeho ďalšie podnikateľské aktivity a ani vážne nezasiahne jeho majetkovú sféru. Odporkyňa mesačne priemerne zarobí 400 Eur a poberá vdovský dôchodok vo výške 245,57 Eur. Titulom pôžičiek mesačne zaplatí 100 Eur - ČSOB, Profidept 78 Eur, Provident 30 Eur, platí elektrinu 25 Eur, kupuje drevo a uhlie mesačne 70 Eur, zrážky zo mzdy sú vykonávané mesačne 23,73 Eur.

Podľa § 151 ods. 3 O.s.p. súd rozhodol o trovách konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho posúdenia veci.